

Édouard Philippe, tillhör en mer mittenorienterad del av högerpartiet Republikanerna. Foto: TT

Analys: Syftet är att öppna upp mot högern

UPPDATERAD 15 MAJ 2017PUBLICERAD 15 MAJ 2017

ANALYS ·

Så har Macron valt sin premiärminister, en högerpolitiker, okänd för de flesta fransmän men inte för dem som lever i hamnstaden Le Havre där Édouard Philippe är borgmästare.

Christian Catomeris

Utrikesreporter

Macron har lovat förnya och ena Frankrike, han har sagt att han står för en politik som varken är höger eller vänster.

Förnya gör han med en premiärminister som inte tillhör de välbekanta ansiktena inom fransk politik. Men ena fransmännen, kan Édouard Philippe bidra till det?

Ett försök att locka över de borgerliga

Bakgrunden är följande. De första från det politiska etablissemang som anslöt sig till Macron var socialister ur partiets högerflygel, sådana som hade svårt att ge sitt stöd till partiets presidentkandidat: den vänsterinriktade Benoît Hamon.

Ett avtal tycks därtill ha slutits med mittpartiet Modem som kommer att leverera kandidater till Macrons rörelse La République en Marche i samband med det stundande parlamentsvalet.

Nu är alltså utmaningen att även få med ett antal politiker från den borgerliga sidan, där man märkt stor tveksamhet för att inte säga motstånd mot Macron.

LÄS MER: [Så stor är presidentens makt](#)

En "icke-sekteristisk" pragmatiker

Édouard Philippe, tillhör en mer mittenorienterad del av högerpartiet Republikanerna. Han är 46 år gammal, växte upp i en vänsterfamilj, arbetade under en tid med den socialdemokratiskt inriktade premiärministern Michel Rocard, ja han har till och med skrivit krönikor i vänstertidningen Libération för inte så länge sedan.

Han beskrivs som en "ickesekteristisk" pragmatiker som sagt sig uppskatta många av de förslag Macron lagt fram, till exempel förslagen om att liberalisera lagarna som styr arbetsmarknadspolitiken.

LÄS MER: [Macron ratar förre premiärministern](#)

Syftet med att välja Philippe är alltså att öppna upp mot högerens väljare inför valet till Nationalförsamlingen i juni.

Och, menar de politiska bedömarna, att splittra Republikanerna som försöker samla sig efter presidentvalet som ju blev ett fiasko för deras kandidat Francois Fillon.

Man kan förvänta sig att Philippe krävt att få med sig några ministrar från det egna lägret i utbyte mot att ställa upp i den roll han nu åtar sig att axla.

Ett avgörande parlamentsval

Macron går en svår balansgång.

Parlamentsvalet i juni blir helt avgörande för hans möjligheter att genomföra sin politik. I förnyelsens namn har hans rörelse valt att presentera en väldigt hög andel kandidater som inte är hämtade från det politiska livet. Det är vågat i ett system med majoritetsval som premierar lokalt kändisskap, vilka vissa av de etablerade partiernas kandidater kan stoltsera med.

Macron har också lovat att Frankrike, i alla fall till en del, även ska få ministrar hämtade från det civila samhället. Hur kommer höger-, respektive vänsterväljare reagera på ett sådant politiskt utbud?

LÄS MER: [Nu är Macron officiellt president](#)

Svaret är att ingen vet. Macrons presidentskap innebär ett steg in i något nytt och okänt. Till skillnad från tidigare har Frankrike valt en president som inte tillhör de två partier – Socialister och Republikaner – som dominerat fransk politik under efterkrigstiden.

Framgångarna för hans bara ett år gamla rörelse En Marche! liksom för kandidaterna från anti-etablissemangsrörelser som vänsterrörelsen Les insoumis och högerpopulistiska Nationella Fronten är tecken på en leda med det ”etablerade” som varit mycket tydlig i Frankrike de senaste åren.

Ett manligt etablissemang?

Macron har dock valt en premiärminister ur det som anti-etablissemangskritikerna ser som en problematisk härskarkast: de som liksom Macron härstammar från elitskolan ENA som format generationer av höga politiker och höga tjänstemän inom den franska statsförvaltningen. Bland de fyra närmsta medarbetarna i Elyséepalatset som Macron redan hunnit utnämna är dessutom två av dem utbildade vid ENA.

Samtliga, inklusive premiärministern är män.

Macrons rörelse En Marche! numera La République en Marche, startades närmast som ett slags start-uppföretag, dominerat av ett gäng manliga kompisar i den yngre medelåldern.

Macron har talat om jämställdhet och mångfald och att ge plats för en ny typ av politiker. På rörelsens kandidatlista till parlamentsvalet som presenterades nyligen tycks man uppfylla denna ambition. Men om den högsta ledningen, de som egentligen bestämmer bara är en nya variant på något välbekant, då kan rörelsen bli ett tacksamt byte för kritikerna på höger- och vänsterkanten.